

9 карт Христа Статут II

<https://www.youtube.com/watch?v=Zfytuz4TxRA&t=3523s>

«Цей лист треба розглядати і розглядати, а не читати чи слухати. Я Є Христос. Оскільки я говорю з найвищих сфер божественної творчої свідомості, мій вплив огортає ваш світ, використовуючи метафору, я так само далекий у свідомості від вашого світу, як ваше Сонце від Землі, але якщо ви кличете мене щиро, я буду так само близько .якщо необхідно, щоб допомогти вам. Буде багато тих, хто не зможе отримати ці листи, такі люди ще не готові до них. Будуть ті, хто намагатиметься задушити ваше існування, оскільки ваші вчення будуть загрозою для їхнього існування або релігії. У них нічого не вийде. Опозиція буде посилювати ці листи. Знайдуться ті, хто отримає ці листи з радістю, оскільки в душі вони знатимуть, що за межами світу була Істиною, реальністю існування. Це люди, які процвітатимуть і врешті-решт врятують світ від самознищення. Тепер я продовжу свою автобіографію з того місця, на якому зупинився в останньому листі. Моя мета, надавши вам деякі біографічні подробиці мого входження в громадське життя як Вчителя та Цілителя, полягала в тому,

щоб привернути вашу увагу до мого ставлення та поведінки в молодості, до обставин, які передували досягненню моєї власної одухотвореної людяності. Важливо, щоб ви могли наочно уявити, якою була Палестина, коли я був на Землі, і чітко побачити внутрішні конфлікти, які мої вчення викликали в людях, індоктринованих єврейськими віруваннями та традиційними ритуалами. Ці конфлікти були стрижнем, який заважав євангелістам точно записати все, чого він намагався їх навчити. У Євангеліях є часті посилання на мої притчі, які описують Царство Небесне чи Царство Боже, який би термін не використовували євангелісти, однак ніде не було зроблено спроби заглибитися в самі слова, щоб дослідити зроблені фрази чи намалювати духовне значення Царства Божого або Царства Небесного. Коли я розповідаю про свої справжні проповіді людям, у світлі мого досвіду в пустелі та вашого власного знання наукових фактів, ви нарешті зможете трохи зрозуміти те, чого я намагався навчати в той час. Оскільки я був значною мірою невдалим, вкрай необхідно зробити ще одну спробу на початку цієї Епохи цього Тисячоліття, оскільки на основі мого найвищого одухотвореного, привілейованого та просвітленого знання буде засновано та розвинуто наступну Епоху. Це було і є важливим, щоб Майстер, як Я та інші, які були надзвичайно чутливими та повністю відданими розумово та емоційно, вирушили на пошуки Істини існування, прийшли на землю, вигадали слова, щоб описати людей на Землі, ув'язнених словами, що можна знайти в універсальному творчому вимірі в невизначеному стані. Якби не було таких натхненних Вчителів, люди на Землі залишилися б у невіданні про все, що лежить за межами Землі, готове до контакту для отримання особистого досвіду та поглинання для сприяння майбутній еволюції. Мало того, Біблію вважають найбільш читаною книгою у світі. У своєму нинішньому вигляді він виконав свої цілі. Новий Заповіт, як він є, з усім його багажем неправильних тлумачень є перешкодою для духовної еволюції. Настав час рухатися до нової сфери сприйняття та містичного розуміння, оскільки мені неможливо знову спуститися в людське тіло, щоб говорити зі світом, і оскільки я маю інші виміри, де я служу, я навчив чутливу душу отримати і переписати. Це найкраще, що я можу зробити, поговорити з тобою особисто. Я сподіваюся, що ви можете отримати та прийняти це. Все, що не так, стирається, в цьому ви можете бути впевнені. Події та зцілення, про які йдеться на наступних сторінках, не важливі, вони мали місце, але вони розповідаються лише для того, щоб ви могли зрозуміти їхній духовний знак. Я хочу, щоб ви, коли будете читати, пов'язували умови 2000 років тому з вашим теперішнім життям і часом. Я хочу, щоб ви розглядали особу Ісуса як ікону того, чого зрештою може досягти кожна людина, яка бажає стати членом-засновником Царства Небесного на землі. Незважаючи на те, що сьогоднішні люди вашого світу нібито витончені й егоцентричні у своїх сучасних знаннях і вченнях, знають сучасні манери та мають нові способи ставлення один до одного, в основному люди тих років тому були такими ж, як і ви. Вони були повністю контрольовані та мотивовані своїми подвійними імпульсами прихильності, неприйняття, бажань, відрази, як і ви, вони любили, ненавиділи, критикували, засуджували, лихословили та плітували, вони все життя прагнули досягти вершини суспільства, вони зневажали ці невдачі в житті. Вони таємно розпусніли і висміювали тих, хто був іншим. У всякому разі, самі. Щоб допомогти вам зрозуміти і повністю увійти в мій час

на Землі, моя свідомість опустилася на ваш земний рівень існування, щоб ще раз відчути особу Ісуса та емоції та події, в які я був залучений. Коли я покинув пустелю і ступив на дорогу, що вела до мого міста Назарет, я все ще радів знанням, яке так чудово було відкрито в пустелі. Я повністю зосередив свої думки на всьому, чого навчився. І якщо мої думки збивалися з мого попереднього негативного способу мислення, я швидко звертався до Батька за натхненням і рішучістю подолати їх.

Таким чином я постійно звертався до Світла свідомості та розуміння. Деякі люди дивилися на мене підозріло, бачачи моє щастя, а також мій брудний і неохайний вигляд. Я був п'яний? — запитали вони себе. Інші дивилися на мене з ненавистю, а не реагували гнівом, як у минулому. Він нагадав їм, що був благословенний видіннями та знаннями, про які вони навіть уявити не могли. Я благословив їх і попросив, щоб їхній внутрішній зір відкрився подібним чином, і я продовжував свій шлях у мирі до свого дому, однак були селяни, які побачили мій жалюгідний вигляд із співчуттям і поспішили до своїх домівок, щоб принести мені хліба і навіть вина, допоможи мені продовжувати свій шлях. Завжди знаходився хтось, хто пропонував мені притулок вночі. Батько Життя дійсно задовольнив усі мої потреби і дав мені захист у потрібний час.

За весь цей час я жодним словом не сказав про свої тижні в пустелі. Я відчував, що ще не час. Нарешті я прибув у своє село Назарет, і селяни відкрито знущалися з мене, вказуючи на мій брудний вигляд і пошарпаний одяг, брудний, ледачий! Це були одні з найдобріших слів, які вони кидали мені. Я підійшов до дверей будинку моєї матері з почуттям страху, оскільки знав, що вона буде більше обурена, ніж її сусіди. Побачивши мене перед собою, худого, з кістками, що пронизують шкіру, з запалими очима та впалими щоками, з чорним обличчям і пухирями від сонця на губах, з довгою бородою та кошлатим одягом, вона розлютилася, побачивши моє обличчя. Одяг, це оригінального кольору, якого зовсім не впізнати через пустельний пил і порвану й подерту тканину, я піднявся сходами й приготувався терпіти гнів матері. Коли моя сестра підійшла до дверей, вона подивилася на мене з відкритим ротом, перелякано і широко розплющеними очима, потім вона грюкнула дверима мені в обличчя. Я чув, як вона біжить до задньої частини будинку, кричить «Мамо, йди швидше!», у дверях стоїть брудний старий. Я почув, як мама бурчить, підходячи до дверей. Раптом відкрила, завмерла. Я лише на мить усміхнувся. Вона подивилася на мене з ніг до голови, з жахом усвідомлюючи, що цей жахливий на вигляд чоловік насправді був її бунтарським сином Ісусом. Я подав йому руку зі словами: «Я знаю, що завдаю тобі багато горя, але ти можеш мені допомогти». Відразу ж його вираз змінився, штовхаючи мене всередину, він швидко зачинив двері та сказав моїй наляканій сестрі: «Припиніть цей шум і закип'ятіть воду, твій брат голодує, не має значення, в яку біду він потрапив, він належить до нас. Ми повинні про це подбати». Він повільно допоміг мені роздягнутися, нахилив мене над великою мискою з водою й вичистив мене. Він вимив і підстриг моє волосся та бороду, а також обережно намазав рани на моєму тілі та губах маззю. Ніхто з нас не порушив мовчанки. Я насолоджувався любов'ю, яку він виявив до мене, і намагався висловити свою вдячність більш м'яким, чуйним ставленням. Одягнувши чисту туніку, він змусив мене сісти поїсти економної їжі, молока, хліба та меду. Він прийшов напівнеохоче, щоб відновити сили, але було

ясно, що він вважав вино причиною моїх жахливих клопотів. Потім він направив мене до ліжка і накрив. Я проспав кілька годин і прокинувся бадьорим від ясного ранкового сонця, яке виднілося у вікно. Я хотів поговорити з мамою, щоб сказати їй, що я справді Месія, але не такий, яким уявляли євреї. Він міг врятувати людей від поганих наслідків їхніх гріхів. Він міг допомогти їм знайти здоров'я, достаток, задоволення їхніх потреб, оскільки міг навчити їх, як саме був створений світ. Коли я їй це пояснив, вона почала виглядати схвильованою та задоволеною. Він підскочив і хотів кинутися, щоб сказати сусідам, що його син справді Месія. Ви повинні почути, як він говорив, і він постив у пустелі, але я попросив його цього не робити.

8а. Я сказав йому, що я ще не сказав йому те, що мені було відкрито. Однією з найважливіших речей, які він дізнався, було те, що ортодоксальні євреї абсолютно помилялися у своїй вірі в мстивого Бога. Такого не було. Це налякало її, викликало огиду, і вона вигукнула: «Тоді як Єгова буде правити світом, щоб зробити нас добрими і змусити нас слухати пророків, якщо він не каратиме нас?» «Невже ти вже такий важливий, що можеш навчати високого священика, як вести свої власні справи, передані з часів Мойсея?» «Ти збираєшся ще більше ганьбити цей дім?» Вона почала плакати, сердито кажучи: «Ти зовсім не змінився, змінилося тільки те, що ти говориш!» «Ти приніс мені лише горе!» «Як я міг повірити, що ти — Месія!» «Ти лише введеш наш народ у більші муки, ніж будь-коли, своїми дивними ідеями!» Мої брати почули його крики і прибігли. Мене хотіли вигнати з дому. Я запропонував піти мирно, бо не хотів більше метушні. Якби моя мама так відреагувала, я міг би бути впевнений, що всі інші відреагували б так само на те, що я хотів їм сказати. Я розумів, що мені потрібен спокій, абсолютний відпочинок і тиша, щоб привести в порядок свої думки і переживання. Мені довелося б молитися про натхненні вказівки щодо того, як звертатися до євреїв із моїм повідомленням доброї новини. Я був упевнений, що Отець задовольнить мою потребу і я знайду десь відповідне житло. Моя мати, хоч і була розлючена моїми ідеями, мабуть, пихатою, все ж мучилася почуттями любові та співчуття до мого виснаженого стану. Я щасливо залишився з нею, добре знаючи, що поза своїм гнівом вона глибоко хвилюється за мене. Він мене добре нагодував, він зробив мені гарний новий одяг. Я був вдячний за все, що робив, щоб покращити свій зовнішній вигляд, бо знав, що для того, щоб вільно пересуватися серед багатих і бідних, я повинен бути належним чином одягнений у пристойний одяг. Іноді вдома не вистачало їжі, і, вдаючись до сили мого Батька, я поповнював її, нічого не кажучи. Вона нічого не сказала. Я знав, що він сумно дивувався і додав до інших моїх шкідливих звичок: «...Тепер я став злодієм». Тоді він здивував мене зі свіжоспеченим хлібом у руках, і я знав, що він не ходив його купувати, і піч того дня теж не використовувалася. Він нічого мені не сказав, але кинув на мене задумливий погляд. Я бачив, як змінилося його ставлення. На той момент вона вже не була впевнена у своїй «підставі». Він почав сумніватися у своєму власному ставленні до мене. Крім того, правда в тому, що я сказав: «Що насправді сталося з ним там, у пустелі? Як же хліб без вогню, борошна і дріжджів? Що це означає, чи він Месія?» Тоді мій брат порізав руку і дуже боліло. Коли вона заразилася, він дозволив мені покласти руки на рану й тихо помолитися. Я бачив, що він відчуває силу, що впливається в

цю руку, тому що він дивно на мене дивився: «Біль пройшов!» — коротко сказав він. Він був сварливим, коли пішов, і я знав, що хоча він і полегшив біль, йому не сподобалося, що я можу йому допомогти. Я відчувала його ревності. Моя сестра обпекла руку, а інший брат часто скаржився на сильні головні болі, мені вдалося вилікувати обох братів. Вони почали жартувати про мої магичні сили. Вони гадали, яким злом вони можуть бути. Якщо вони мене злили, домашня опіка ставала глибшою для моєї матері, яка прагнула миру вдома, але вона бачила зміни в моїй поведінці і була більш втішеною. Мені було спокійніше. Він помітно контролював можливі спалахи. Я керую своєю енергією. Я стримував своє нетерпіння. Він більше не сперечався. Я стала до неї уважнішою. Я почув ваші жіночі скарги. Я допомагав йому вдома лагодити зламані меблі. Я ходив через пагорби до далеких ферм у пошуках необхідних мені фруктів і овочів. Я полюбив її ніжно й співчутливо, як і слід любити матір.

Одного разу він насмілювався запитати мене: «Ти все ще віриш, що Єгова — це міф?» Я сказав, що якщо Єгова затримає свій подих, усе тіло впаде. Це Єгова, в якого я вірю і якого я бачив. «Ніхто не бачив Єгову!» — твердо сказав він. «Я бачив Того, Хто зробив все існуючим», — спокійно відповів я, «Я назвав Його Батьком, тому що Він — досконала любов, любов досконаліша, ніж любов матері», — додав я, посміхаючись йому, «Він працює». всередині через і для всього Його творіння. Це Батько в мені, який приніс вам те, що вам було потрібно вдома, і який зцілював моїх братів і сестер». Так швидко я побачив, що почав трохи розуміти, що він каже, і: «А як щодо гріха?» запитав. «Гріха в нашому розумінні не існує. Ми народжені, щоб поводитися так, як ми поведимося. Ми повинні знайти спосіб подолати наші людські думки та почуття, тому що вони відокремлюють нас від захисту Батька і приносять нам наші хвороби та нещастя. Коли ми навчимося долати себе (Его), ми увійдемо в Царство Небесне». Мама мовчки відвернулася, чітко розмірковуючи над тим, що я сказав, але вже не сердилася. Я знав, що він розмірковував над моїми заявами, і я зрозумів, що я перевертаю його безпечний і добре відомий світ з ніг на голову без його віри в Єгову, який погрожував надзвичайною помстою недисциплінованій людині. Вона почувалася б загубленою та незахищеною. Ви запитали б: «Як би світ впорався, якби лише люди могли контролювати своє власне зло та зло інших, у тому числі царів і правителів?» Вони були б злими у своїх діях, якби Єгова не царював і не карав їх! Де б ми, грішники, закінчити?". Поки я відновлював свої сили, я старанно вивчав Святе Письмо, щоб з упевненістю зустрітися з фарисеями та книжниками. Він також був абсолютно необхідним, щоб він знав, що було написано про Месію, тому що він був переконаний, що пророки насправді писали про мене. Він міг рятувати, рятувати людей від нещастя, хвороби та бідності, навіть повертати їм здоров'я та процвітання, навчаючи їх правді про Царство Небесне та реальність Батька. Коли я відчув себе достатньо готовим піти навчати та зцілювати, щоб догодити своїй матері, я погодився піти до синагоги в Назареті однієї суботи та виступити перед громадою. За звичаєм я встав, і мені дали почитати Ісаю. Я вибрав текст, який пророкує про прихід Месії, який звільнить євреїв від усіх видів рабства: «Дух Господній на мені, бо Господь помазав мене благовістити бідним. Він послав мене оголосити амністію полоненим і повернути зір сліпим.

Звільнити пригноблених. Щоб проголосити рік милості Господньої». Потім я сів і сказав: «Сьогодні ви бачили, як це пророцтво сповнилося на Мені!»

Це викликало переполох, і чоловіки дивилися на мене з подивом, але я продовжував говорити, знаючи, що мій Батько підкаже мені, що говорити. Слова пролунали без вагань. Я розповів про свій досвід у пустелі та розповів про своє видіння: «Про дитину, яка виросла людиною, увесь час, не підозрюючи про це, закутуючи себе в розумові ремені та ланцюги, і таким чином вона осліпла та була ув'язнена у внутрішній темряві, відокремлюючи себе від Бога. Я пояснив, що, роблячи це, він наражав себе на гніт завойовників, рабство, бідність і хворобу, оскільки він є Світло», я сказав: «А Світло є субстанцією всього видимого, і Світло це Любов, яка робить все, щоб людина могла насолоджуватися. Усі благословення достатку та здоров'я були вільно доступні тому, хто любив Бога розумом, серцем і душею і жив строго згідно з законами Бога».

Коли я закінчив, у синагозі запала велика тиша. Я відчув, що зібрання відчуло щось дивне й сильне, що піднесло їх на вищий рівень мислення, і я не хотів, щоб щось порушило трансцендентний спокій того моменту. Тоді вони почали ремствувати між собою. Їм стало цікаво, хто це. Деякі були переконані, що це був Ісус, людина, сім'я якої була добре відома в селі, але інші не могли цього прийняти, оскільки він говорив авторитетно. На жаль, я відчув, як пробуджуються мої старі реакції, тож ці релігійні люди знали, що раніше мене зневажали, тож я очікував, що вони мене відкинуть. Моє старе зухвале ставлення повернулося, і вони розлютилися на мене за мою людську реакцію. Я викликав катастрофу і майже досяг успіху. Молодші, підбадьорювані старшими, побігли до мене і потягли мене на вершину скелі, щоб кинути мене на смерть, але я молився до свого Отця, щоб той врятував мене. Раптом вони здавалися такими засмученими, що навіть не розуміли, що роблять. Вони накинулися один на одного, я зміг вислизнути і втекти. Це було дивно, здавалося, вони не розуміли, що я був дуже вражений цим досвідом. Мені вдалося повідомити своїй матері, що я негайно залишаю Назарет і їду в Капернаум, величне місто біля Галілейського моря. Спочатку я думав приєднатися до давніх знайомих, але інтуїтивно відчував, що це було б неправильно, тому дорогою та при в'їзді в місто я попросив свого Батька поради та допомоги знайти житло. Він не мав грошей і не хотів жебракувати. Коли я йшов вулицею, мені назустріч підійшла жінка середніх років, несучи на руках кошик. Її обличчя було сумним, здавалося, що вона плакала. Недовго думаючи, я зупинив її і запитав, де я можу знайти житло. Вона коротко відповіла, що зазвичай запропонує мені ліжко, але в неї вдома дуже хворий син. Вона додала, що пішла купити продуктів, щоб нагодувати ковдр. які вже зібралися оплакувати смерть свого сина, коли він помре. Моє серце боліло за неї, але водночас раділо, що її швидко спрямували до того, кому я можу допомогти. Я висловив свій жаль і запропонував віднести їхні кошики додому. Вона подивилася на мене якусь мить, дивуючись: «Хто це міг бути?», але, очевидно, була задоволена моїм виглядом і поведінкою. По дорозі я їй пояснив, що, можливо, вона допоможе своєму синові. Ви лікар?» Він запитав мене, я відповів, що не отримав медичної освіти, але все одно можу вам допомогти. Прибувши до свого великого, гарно побудованого кам'яного будинку, який вказував на добрий соціальний статус і достаток, вона відвела мене до свого чоловіка, сказавши: «Цей

чоловік каже, що може допомогти нашому синові». Він похмуро схилив голову, нічого не сказавши. Жінка, Міріам, відштовхнула мене, сказавши, що вона дуже засмучена і зла. «Хлопчик — наш єдиний син серед багатьох дочок, і він звинувачує Бога в тому, що той захворів на хлопчика». Міріам почала плакати. «Якщо ви говорите так проти Бога, які ще покарання будуть накладені на нас?» — спокійно запитала вона мене. Я сказав: «Ти скоро знову побачиш свого сина здоровим». Вона вагалася, але направила мене до кімнати, де лежав хлопчик. Було жарко. Атмосфера була задушлива і сповнена сумних співрозмовників. Я попросив матір звільнити кімнату, але відвідувачі чинили опір. 13а. Вони хотіли побачити, що станеться, і пішли лише з огидою, коли Міріам покликала свого чоловіка, щоб поговорити з ними. Було чути, як вони сперечалися з батьком у сусідній кімнаті. Вони думали: що міг зробити цей чоловік, якби лікар не зміг допомогти хлопчикові? Батько увійшов до кімнати, щоб побачити це сам. Його син був блідіший за мертвого і мав високу температуру. Мати пояснила, що не тримає їжу, а живіт у неї пухкий. Так було кілька днів. Я дуже схудла, і лікар сказав, що більше нічого не можна зробити. Я б, мабуть, помер. Я поклав руки на голову дитини і молився, знаючи і мовчки дякуючи всім серцем, що життя Батька потече через мої руки в його тіло. Таким чином буде здійснюватися цілюща робота. Я відчув надзвичайний жар і поколювання в руках і силу, що вливається в її тендітне тіло. Мене накрила хвиля вдячності. Яким чудовим! Яким чудовим було життя Батька, коли Він відпустив його для виконання його природної роботи зцілення! Його мати й батько були збентежені, гадаючи, що трапиться. Вони трималися за руки і з захопленою увагою спостерігали, як колір їхнього сина поступово змінюється з білого на більш здоровий рум'янець. Вони здивовано вигукнули, захоплюючись через деякий час. Хлопчик подивився на мене і сказав радісно: «Дякую, зараз я в порядку, я голодний і хочу щось з'їсти». Його мати сміялася від радості, обіймаючи його, але також трохи хвилюючись: «Я не можу дати тобі їсти, синку, лікар би сердився». Він попередив його не пити нічого, крім води. Я посміхнувся і сказав: «Він вилікувався, ви можете дати йому хліба і вина, і він це витримає». Батько зрадив подяці. Обійнявши свого улюбленого сина, вона повернулася до мене і тепло потиснула мені руку, безперервно поплескуючи мене по плечу, хитаючи головою. Вона не могла говорити через сльози, які текли по її щоках. Прийшовши в себе, він пішов у вітальню і сказав людям: «Мій син, майже мертвий, відновив повноту життя».

Величезний шум радості, радості, недовіри, питань, сміху та привітань супроводжував його слова. Мати дитини стояла на місці, а обличчя її все посміхалося. Після цього не було потреби просити житло. Коли було сказано та здивованим товаришам повідомлено, що хлопчик одужав, а сам молодий чоловік з'явився у дверях, усміхаючись, знову просячи їжі, усі товариші оточили мене й запросили до своїх домівок. Однак я вважав за краще залишитися з батьком дитини, який сказав, що у нього є багато запитань, щоб поставити мені. Я сподівався, що ви зможете на них відповісти. Після того, як їжа та вино були виставлені на стіл, усі запросили досхочу. Він уже сів і поставив мені своє перше запитання, він сказав: «Ви зробили те, чого не міг зробити ні священик, ні лікар. Зцілення приходить тільки від Бога. Хоча ти чужинець, я бачу, що ти маєш походити від Бога». «Так», — відповів я, і люди вражено пробурчали. «Ця хвороба

мого сина була покаранням за те, що я зробив неправильно в минулому, і як я міг скоїти настільки серйозний гріх, що Бог хотів забрати від мене мого єдиного сина?» Багато людей кивали головами, почувши ці слова. «Ви задали питання, на яке я найбільше хочу відповісти». Я сказав йому «Бог дає нам життя та існування. Він не відніме його в нас, як людина відбирає скарб у іншого, бо розгнівався на нього. Так поводить людина, а не Бог, і Бог не сидить на престолі десь на небі, як царі сидять на своїх тронах, керуючи народом. Це людська поведінка і людська віра, а не істина» «Божий шлях є набагато вищим за все, що людський розум може уявити чи уявити. Тільки я бачив те, що дало нам існування, і я знаю, що це не той вид Бога, якого нас навчають рабини, і що це досконала любов, і з цієї причини я віддаю перевагу говорити про Отця, оскільки я бачив, що він працює в кожній живій істоті, підтримуючи її в хорошому стані, так само, як людський батько працює, щоб його діти були ситі, одягнені та захищені в теплі дому. Я бачив це в усіх речах світу. «Як це може бути?» - запитав чоловік із сумнівом. «Неможливо, щоб окрема істота будь-якого виду була всюди одночасно, але повітря є скрізь, хоча його не видно, але ми знаємо без сумніву. є реальним і дуже важливим для нашого існування. Якби не було повітря, ми б не могли дихати і померли б. Рух повітря, який ми називаємо вітром, не бачимо, але ми бачимо, як воно коливає листя та рухає хмари по небу. Тому ми знаємо, що повітря навколо нас і над нами, і що воно сильне, і тепер я запитую вас: «Що є найсправжнішою і найціннішою частиною людини, її тіло чи її розум?» Деякі відповіли, «що це було його тіло, інакше йому не було б місця на Землі. Я не міг працювати. Його не було видно. Це б не було відомо. Інші казали, що вони вважали його розум важливішим за тіло», і я відповів: «Його розум — це найважливіша його частина, оскільки без розуму він не міг би керувати тілом. Ми не можемо пити, спати, рухатися, планувати чи жити, однак розум неможливо побачити, ми просто знаємо, що у нас є розум завдяки думкам, які він створює, і тому, що думки модулюють певний тип діяльності в нашому житті. Ми віримо, що розум працює через мозок». Якщо так, то вони сказали: «Як мозок, народжений від плоті, може породжувати думки, почуття, ідеї чи плани?»: «Тобі вже має бути зрозуміло, що саме так Батько присутній у всьому. Він є Розумом, який керує людським розумом, творячи свої великі справи в кожній живій істоті». «Ми знаємо, що це так, тому що бачимо чудеса Його роботи. Ми бачимо зростання наших дітей. Ми бачимо, як їжа, яку вони їдять, чудесним чином перетворюється на інші речовини, які живлять і змушують їх рости. Як це відбувається?» «Ми не знаємо, ми навіть не можемо собі цього уявити. Якби ми знали, ми б досі не знали, що запустило такий важливий життєвий процес у живих тілах кожного виду. Подивіться, як чудово сконструйовано та створено тіла кожного виду, щоб перетворювати їжу, яку вони їдять, у поживну речовину, яка змушує її рости в кістки, кров і плоть». «Оскільки ви показали нам ці речі, ми бачимо, що вони справді чудові», — вигукнув молодий чоловік. Я сказав: «Вони є, вони є». «Ми бачимо молоді тіла, які проходять через різні стадії розвитку, і ми бачимо їхній розум, що йде в ногу з фізичним розвитком, поки молоді чоловіки та жінки не починають прагнути знайти партнера та самі стають батьками. Тоді велика робота із зачаття та зростання насіння в утробі завершується і триває, доки дитина не досягне свого повного розвитку". Подумайте про це: хто визначає весь цей постійний, методичний ріст

всередині жінки? Звідки вони беруться? плани, які керують правильним розвитком голови, тіла та кінцівок, які не відрізняються від однієї жінки до іншої та від одного виду до іншого Хто вирішує точний момент початку пологів, фізичні засоби, за допомогою яких дитина народжується виходу з утроби матері, забезпечення дитини молоком? . Подумайте, це мати? Ні, вона не мати, вона не що інше, як свідок усього, що відбувається всередині неї з того моменту, як її чоловік був з нею і посіяв своє насіння, щоб об'єднати його з вашим. Бог робить усе це здалеку. Його думки досягають кожного чоловіка і жінки, щоб вирішити, коли це має статися. Це не творча сила розуму. Усю цю роботу виконує розумне любляче життя, яке є в кожній живій істоті. Ми бачимо любов батьків до свого потомства, будь то птах, тварина чи людина, звідки ця любов береться. Воно походить від сили творчого розуму, досконалої любові Отця всередині нас. Саме тому, що Батько виконує роботу в рослинах, деревах, птахам, тваринах і в самій людині, ми сьогодні тут живі, дихаємо, їмо, спимо, народжуємо дітей, старіємо, а потім вмираємо, щоб рухатися далі. інше місце. щасливіший. Усе це – робота Отця, який діє в нас». Як ти можеш заперечувати правду всього, що я сказав тобі сьогодні ввечері? «Сьогодні ви бачили вмираючого молодого чоловіка, який за короткий час повернувся до повноти життя. Це я тебе вилікував? Нічого цього!. Сама я нічого не можу зробити. Саме Життя, який є активним Батьком у всьому, прийшло з повною силою, щоб відновити хворе тіло та повернути йому повне здоров'я, тому що я вірив, що вона зробить це, і не сумнівався». У кімнаті почулися задоволені зітхання, нове світло, новий інтерес, навіть нова солодкість виднілася на їхніх обличчях. «Чому ж тоді людина страждає так жалюгідно?» — запитала Міріам. «Тому що, коли людина зачата, коли життя набуває форми всередині насіння, воно набуває людства, що відокремлює їх від будь-якої іншої людини у світі, щоб зробити його ізольованою фігурою, не поєднується ні з якою іншою самотньою, інтимною. Його особистість. Це суб'єкт, він контролюється двома дуже сильними імпульсами в його земній природі: чіплятися за все те, чого він так сильно бажає, і відкинути та відкласти все, чого він не хоче. Ці два основні імпульси в людині присутні в усьому, що вона робить протягом свого життя, і повністю відповідають за проблеми, в які вона потрапляє. «Хоч Отець діє в людині, Він не має людського характеру в Собі, тому Отець нічого не тримає, нічого не відкидає, нічого не засуджує, навіть не бачить зла. Усе, що робить людина, що вона називає гріхом, є тільки від цього світу і карається лише в цьому світі, оскільки є законом земного буття. «Як відомо, що посієш, те й пожнеш. Оскільки людина черпає своє життя і розум від Отця, сама людина творча в думках, словах і вчинках. Те, що ви думаєте, говорите, робите та розвивається, повертається до вас таким же чином пізніше. Немає покарання від Батька. Будь-яке горе, яке припадає на людство, походить виключно від його власної праці». Люди шепотілися, що це абсолютно нове вчення і що воно має навіть більше сенсу, ніж усе, чого їх навчали раніше. Кілька голосів спонукали мене розповісти їм більше. «Я кажу вам, що в Мені ви побачили активне Життя як зцілення. Йди за мною, і ти почувеш шлях, яким ти повинен йти, щоб знайти щастя. У моїх словах ви знайдете істину існування, яку досі не відкривала жодна людина. Про Месію було сказано, що він розповість таємниці, які були приховані від початку творіння.

Істинно кажу вам, що ви почуєте від мене ці таємниці. Якщо ви уважно слухатимете і зрозумієте його значення, і застосовуватимете його істину на практиці та міцно дотримуватиметеся його законів, ви станете новим і увійдете в Царство Небесне». Після розмови люди на мить замовкли, а потім почувся шум схвильованої розмови, але Седекія встав і сказав, що в домі час заспокоїтися, його синові потрібно спати, а його дружина та доньки теж втомилися. Так сильно плакала. Було заплановано, що наступного ранку я спустюся в порт і мені привезуть хворих, щоб я міг почати місію, і все буде організовано швидко і найкращим чином. Здавалося, що якби вони не зцілилися, то не було б ні інтересу, ні схвалення всього, що їм сказали. Зцілення продемонструвало істинність того, чого я хотів навчати, і мої вчення пояснювали б причини, чому я зміг принести вам зцілення Батька. Прокинувшись наступного ранку, я почувався неймовірно живим у передчутті чудових речей, які прийдуть у майбутньому. Після сніданку я вирушив із Седекією до порту з серцем, що сяяв любов'ю до всіх, хто проходив повз. Я тепло привітався з ними, сказавши, що маю гарні новини для тих, хто хоче їх слухати. Коли я прибув на причал, я побачив чоловіків, жінок і дітей, які сиділи на землі і чекали на моє прибуття. Деякі благально простягали руки. Вони виглядали дуже хворими, деякі були каліками, а багато інших були вкриті виразками. Їхній жалюгідний стан ранив моє серце, але тепер я міг і радіти, бо знав, що волі Отця не було, щоб вони були такими. Навпаки, Батько Сам був зціленням, здоров'ям і благополуччям. Я переконався в цьому напередодні ввечері вдома. Я був у захваті від того, що міг продемонструвати цю чудову істину натовпу навколо себе. Мою увагу привернуло старе, сумне обличчя. Воно було зморшкувате, худе й криве. Я підійшов до неї, став навколішки біля неї, поклав руки їй на голову, і миттєво потік сили Батька, крізь мої руки, завібував через її голову, поки не струснув усе її тіло силою Життя, надаючи енергію її кінцівкам .

Люди, побачивши це, були приголомшені, і деякі дивувалися, що він міг з ним зробити, але інші замовкли свої заперечення. Поступово його кінцівки почали розгортатися, подовжуватися і випрямлятися. Його обличчя змінилося. З радістю знову відчувти її силу, я допоміг їй сісти, тоді вона з гордістю підвелася сама. Вона була настільки переповнена радістю, що почала плакати, а потім, сміючись, почала танцювати. Скликаючи народ, він славив Бога. Він сказав: «Слава Богу!» та інші, хто був там, повторили цю фразу. Усі були глибоко зворушені побаченим. Натовп людей, що тиснув на мене, був такий, що Седекія запропонував контролювати його впорядкованим чином і, за допомогою інших нетерплячих глядачів, він наказав хворим до мене, щоб я міг піклуватися про них відповідно до їхніх найглибших потреб. Нарешті відчувши втому, господар запросив мене до себе додому на вечерю. Він звільнив тих, кого не зміг вилікувати, через брак часу. Він запевнив, що повернеться наступного дня. Це була святкова ніч, про яку можна було багато поговорити, стільки всього святкувати, стільки всього навчити, стільки всього навчитися, і в усьому цьому люди, безперечно, впізнали добру новину. Він знав, що багато хто сприймав його за правду про те, що він бачив у пустелі, і це тривало багато днів. Люди приходили до мене з усіх куточків Седекії, а інші його друзі допомагали мені контролювати натовп, щоб я міг зцілювати та навчати. Люди із

захопленням слухали, розмовляли між собою про Батька і прагнули дізнатися більше про пута й ланцюги, які зв'язували людей до їхньої біди. Закоханість стала настільки великою, що незабаром я зрозумів, що мені доведеться знайти власних помічників, яким я міг би довірити допомогу. Настав час для Седекії повернутися до ведення свого шкіряного бізнесу, яким він залишився занедбаним. Я пішов на пагорби, щоб помолитися про вибір моїх учнів. Коли до мене прийшло переконання, що я буду скерований, щоб зробити вибір, я повернувся до Капернаума. Я відчув сильне бажання спуститися в порт, щоб поговорити з деякими людьми, яких я бачив, дуже уважно слухаючи мої повчання.

Чи залишать вони свої мережі, щоб приєднатися до мене, ще невідомо, але коли я назвав їх Саймоном, Ендрю, Джеймсом і Джоном, вони негайно прийшли раді допомогти мені в моїй роботі зцілення та навчання. Інші також приєдналися до мене, щоб розпочати роботу серед людей. Я залишив свого господаря, дім Седекії, гаряче запевнивши, що можу повернутися будь-коли. І так сталося, що я розпочав свою місію як Вчитель і цілитель, безцільно ходячи, куди була потреба, по містах і селах. Перед від'їздом він зібрав молодь, яка взяла на себе зобов'язання і була готова мені допомогти. Вони слухали мої повчання і були збентежені тим, як багато я хотів їм сказати. Було важливо, щоб я спочатку пояснив їм передісторію всього, що було відкрито мені в пустелі. Я сказав їм, що незважаючи на мій попередній непередбачуваний спосіб життя, я завжди відчував глибоке співчуття до людей. Саме моє співчуття змусило мене відвернутися від бога, представленого рабинами. Коли я говорив про своє повне відкидання караючого Єгови, я бачив сумнів і шок на їхніх обличчях. Я докладно пояснив їм, що дивуюся, як можна говорити про доброго Бога, коли стільки страждань зазнали невинні діти. Говорячи, я бачив, як їхні обличчя поступово розслаблялися, і я продовжував висловлювати свої сумніви та гнів, які були раніше, поки їхні вирази не змінилися на схвалення, а потім на повну згоду. Я виявив, що висловив їм їхні власні сумніви та запитання, які вони ніколи раніше не мали сміливості визнати. Розмовляючи разом, я відчув полегшення, що вони більше не самотні у своєму таємному опорі вченням рабинів. Я сказав їм, що час настав. Коли я почав чіткіше усвідомлювати, що витрачаю своє життя даремно, я хотів змінитися і сильно відчув, що мені слід піти до Івана Хрестителя як відправної точки, щоб почати новий спосіб життя. Я описав їм, що сталося під час мого хрищення та протягом шести тижнів у пустелі. Я пояснив їм, що всі мої попередні думки, переконання, ставлення, зарозумілість і бунтарство поступово очищені з моєї свідомості, коли я проходив через глибокі одкровення та видіння, які показали мені Реальність, яку я тепер назвав Батьком. Я пояснив природу Батька і те, що ця божественна природа також складається з божественної волі. Я сказав їм, що сама людина через своє неправильне мислення та неправильну поведінку відокремила себе від Батька в собі, і що лише людина, спочатку через покаяння, а потім через розумове та емоційне очищення, може знову знайти своє шлях назад і повний контакт з Отцем. Коли це буде виконано, повна природа Батька буде звільнена в розумі, серці, тілі, душі в оточенні та в досвіді людини. Коли це станеться, така людина увійде в Царство Небесне, де панує Батько, а також Царство Небесне буде встановлено у свідомості людини, тоді вона досягне мети свого існування. Коли я

розмовляв зі своїми учнями, я бачив, як на їхніх обличчях відбивалася реакція. Усі сумніви зникли. Тепер було світло якогось розуміння і радості. Ці молоді люди стали захопленими віруючими, вигукуючи «Це Добра Новина!!». Однак після першого прийняття всього, що він сказав, були моменти, коли вони дивувалися: «Чи все, що він сказав, було правдою». Я зрозумів, що бажання позбутися образу Єгови, який так глибоко закарбувався в їхній свідомості, потребувало великої мужності. Були часи, коли вони розмовляли один з одним і дивувалися, хто ця людина, яка заявляє про чудеса? Що, якби вони стежили за мною і виявиться, що він справді був посланцем сатани? Що тоді? Їх суворо покарає Єгова. Їм було багато чого втрачати: їхній соціальний статус як тверезих, працьовитих молодих людей, свою репутацію торговців і ремісників, втрату доходу та найбільшу перешкоду з усіх — ймовірний гнів і неприйняття їхніх сімей. Що б вони отримали в нагороду? Я сказав їм, що не можу обіцяти їм жодної земної винагороди за їхню допомогу в поширенні євангелії Доброї Новини. Я не сумнівався, що куди б ми не поїхали, нам дадуть їжу та притулок і що люди приймуть нас. Він міг лише пообіцяти їм Істину, що Отець знав їхні потреби. Щоб вони були задоволені і щоб це зберегло їх здоров'я. Я міг би також пообіцяти їм, що, звернувшись до Батька і довіряючи Батькові на кожному кроці, вони будуть щасливі, як ніколи раніше. Вони самі відчули б Царство Небесне залежно від того, наскільки вони відкинули вимоги себе (его) і служили іншим. Вони будуть свідками зцілень, і це зміцнить їхню віру та додасть їм мужності витримати незручності подорожі. І тому ми починаємо нашу місію з поширення Доброї Новини Євангелія Царства.

Пошліть цих молодих людей попереду мене до міста, яке ми мали відвідати. Увійшовши, людям було наказано зібратися разом, щоб почути Добру Новину про Царство Небесне. Люди були здивовані і хотіли знати більше, але учні закликали їх привести своїх друзів і сусідів і дізнатися, коли прийде Ісус і що будуть зцілення для їхніх хворих. Схвильовані, багато хто побіг, щоб допомогти поширювати Добру Новину, і незабаром вони разом утворили великий натовп. Я, який з такою пристрасстю бунтував проти релігійних проповідей з витягнутими обличчями, які погрожували грішникам насильством, покаранням і прокляттям, тепер із радістю йшов назустріч цим натовпам. Він мав Добру Новину, щоб поділитися з ними, скрасити їхній день і зцілити їхні страждання, наповнити їхнє життя радістю. Там, де раніше я ходив серед людей егоїстично й з порожніми руками, приймаючи їхню добру волю, а іноді й милостиню з невеликою вдячністю, тепер я прийшов із великою кількістю життєдайних можливостей для всіх тих, хто бажав прислухатися до моїх слів і вжити заходів для покращення своїх якостей життя. Я хочу, щоб ви, хто читаєте ці сторінки, повністю зрозуміли мою тодішню позицію. Мій стан свідомості після мого просвітлення в пустелі та особа, яку я представив своїм землякам як Ісуса. Було стільки спекуляцій, що я збираюся сказати вам правду. Я народився з гарною статурою з сильними орлиними рисами, надзвичайним інтелектом, схильністю до міміки та сміху, але, як і багато хто з вас сьогодні, я не дбав про свої земні таланти, але, увійшовши в пустелю, моє обличчя та мої манери могли виявитися більш приниженими, ніж вони повинні бути, хоча я почав досліджувати і бунтувати проти того, чим я став, мій інтелект також постраждав від неправильного використання, постійно брав участь у дискусіях і суперечках щодо релігії та дозволяв собі легковажні та

легковажні слова. Люди сміялися зі мною. Людям, з якими я спілкувався, я подобався, але, звичайно, вони не поважали мене, тому ті, хто мене знав, були здивовані, коли я розмовляв з ними в синагозі в Назареті. У той час як моя мати піклувалася про мене, щоб відновити здоров'я та те потужне використання знань і просвітлення, яке було дано мені в пустелі. Це змусило мене повернутися до того, ким я мав бути. Коли я почав свою місію, я був повністю усвідомлений, що я єдиний, хто володів найвищими знаннями про таємниці створення та самого існування. Тому я міг сказати з цілковитою впевненістю: «Ніхто, крім мене, не бачив Отця!»

Він знав, що все, у що люди вірили всім серцем, було брехнею, неправдою. Я знав, що я був спеціально створений і призначений Батьком для цієї місії. Я був щедро благословенний фізичною енергією, життєвою силою мови та здатністю придумувати змістовні притчі, щоб я міг успішно передати повідомлення таким чином, щоб воно ніколи не було забуто. Крім того, я дуже добре розумів своїх співвітчизників завдяки довгому спілкуванню з ними, і я знав їхні найпотаємніші сподівання, їхні найвідчайдушніші страхи, я знав, що їх смішило і що спонукало їх до мімікрії та глузування з багатих і пишних. , він також знав, як глибоко багато молодих і старих людей страждали мужньо і мовчки. Я знав і відчув глибоке співчуття до людей, які жили в страху або терпіли словесний батіг фарисеїв і підкорялися податковим законам римлян. Він знав, як їхній гордий єврейський дух був поранений неєврейськими завойовниками, яких вони змушені були вшановувати словесними привітаннями рук чи колін, але яких вони зневажали за зачиненими дверима. Він знав і цілком розумів життя і думки народу. Раніше він обдумав свої думки, відчув образи, витримав своєрідний біль у хвилини нестачі. Я почувався безпорадним у лапах римського уряду, тепер я знав, що ці страждання насправді не потрібні. Уже знаючи реальність існування, реальність всесвітнього Бога, я міг чітко усвідомити безглуздість єврейської влади, яка нав'язувала важкий спосіб життя про людей, який був абсолютно помилковим і повністю суперечив Істині Буття. Ситуація викликала у мене глибокий гнів, тому я знав, що мене сформували та визначили стати очищеним інструментом божественної дії в Палестина. Спонукуваний моєю пристрастю до правди та спонуканий моїм співчуттям до мого ближнього, відтоді він назвав мене Сином Людським, тому що точно знав, від чого страждає людство у своєму щоденному житті. Більше того, у мене була повна впевненість, що я зможу досягти своїх цілей, доносячи Правду до людей і таким чином сприяючи зміні якості їхнього життя. З цієї причини, хоч на початку моєї місії я знав, що за все, що я пропонував зробити, обійти єврейський світ зверху вниз і зсередини, я хотів показати свою ціну. зіткнутися з обличчям і пройти через те, що я не міг уникнути цього, тому що я любив людей любов'ю Батька, яка текла через моє серце та мою істоту, оскільки суть любові Батька полягає в тому, щоб віддавати, віддаючи та стаючи видимою істотою та видимим існуванням і росте. , живлячи, зцілюючи та задовольняючи всі потреби всього Творіння, яке стало видимим. Я знав, що я був Батьківським даром спасіння для людей, для світу, і не так, як вони вважали, і не навчав усі ці століття порятунку від кари, яку дав грішникам розгніваний Єгова, а щоб врятувати людей від щоденного повторення тих самих помилок, поганого мислення, поганого мислення, яке породжує бідність, хвороби та нещастя. Оскільки він так глибоко любив людський рід,

він був готовий навчати та зцілювати всупереч єврейським священикам. Він був готовий померти на хресті за те, що справді бачив у пустелі. Я знав усім своїм серцем і хотів поділитися до останньої унції своєї здатності це робити. Це правда про моє розп'яття, а все інше, що ви чули, — це людські припущення, які виникли з єврейської практики всепалень у храмі. Я був подарунком від Батька людству, щоб допомогти їм подолати своє незнання законів існування та знайти істинний шлях життя, який приведе їх до радості, достатку та досконалої цілісності Царства Небесного. Це були відчуття, бажання, наміри, цілі та думки, які я носив у своєму розумі та серці. Це була земна емоційна психічна структура, яка охоплювала мою духовну свідомість, приховану в голові та фігурі Ісуса. Саме моя духовна свідомість, спрямована у вищезазначені форми думки та почуттів, змусила мене вирушити у трирічну подорож, щоб донести людям те, у що я всім серцем вірив, що це порятунок від їх власного сліпого способу мислення та почуття, яке створило їхнє бурхливе життя. Я щиро вірив, що якби тільки я зміг продемонструвати людям все, що мені було дано зрозуміти, вони б усвідомили свою колишню дурість і прагнули б змінити свій спосіб мислення і ступили б на шлях Життя, що веде до Царства Небесного. .

Заради цієї мети я був готовий віддати своє життя через помилкове тлумачення, яке приписували моїй місії єврейські вчителі. Моє справжнє послання було спотворено до невпізнання, і мета цих листів полягає в тому, щоб донести до людей цього Нового часу правду про те, що я насправді говорив натовпу в Палестині. Отже, повертаючись до моєї розповіді про ті дні, дозвольте мені повернутися до особливого дня, який приніс плоди серед моїх слухачів, який справив незабутнє враження на уми моїх учнів. Тому для мене це також був особливо знаменний день. Я звільнився від тиску людей, щоб піти на пагорби, щоб молитися і медитувати, щоб зарядити свої духовні батареї, встановлюючи глибший і сильніший зв'язок з Отцем, який був у мені. Цей зв'язок так швидко затьмарився в моїй свідомості, оскільки я був зайнятий серед натовпу, що я був виснажений.

Дійшовши до печери, якою я користувався, коли був у тій місцевості, я дістав піддон, який був захований під каменем, і ліг спати. Однак замість сну я одразу відчув вплив Божественного Життя Отця, і втома зникла, а моє тіло було заряджене силою, яка є Творчим Джерелом усього буття. Я був піднятий у свідомості до золотого світла, і коли я подорожував угору, всередині цього Світла, він раптом змінився на найчистіший білий колір, і я знав, що у свідомості я вже був на порозі рівноваги, яка є Вічним, Універсальним, нескінченним вимір, який виходить за межі будь-яких уявлень людського розуму. Я спостерігав Світло, але я не був з нього, і воно не було в мені сильно, оскільки це був вимір Бога, Порожнечі. Неформа універсальної рівноваги.

Але ВІН спілкувався зі мною і наповнював мене Своєю сяючою Любов'ю. Це знову закарбувало в мені, що це Любов, Творчий, Удосконалюючий, Цілюючий Процес, Любов, яка керує всім існуванням. Він знав, що скрізь, де є потреба, зрештою буде ситість, як тече вода, щоб наповнити озеро. Там, де було нещастя, була б радість, тому що природа Універсалу була спрямована на те, що потребувало, щоб принести йому повноту й радість. Він знав, що там, де немає зростання, виникнуть обставини, які сприятимуть зростанню. Він знав, що там, де є відчуття невдачі, будуть створені виклики, щоб стимулювати людей до успіху та впевненості в собі.

Я побачив, що ця праця, повна любові, яку Отець постійно ініціював у житті людей, які перевантажені, може не бути визнаною одержувачами як дар Любові. Вони могли бути настільки занурені у свою апатію та почуття невдачі у своїй вірі, що ніщо хороше не могло їх торкнутися, що вони не бачили нічого у своєму житті, крім власних переконань і почуттів. Тому вони залишаються вкоріненими у власноруч створеному пеклі. Не треба було нікого жаліти. Потрібно було лише мати співчутливе серце та рішучість принести Істину, щоб зцілити невігластво. Найбільшим подарунком, який одна людина могла дати іншій, було просвітлення невігластва існування та його космічних законів, оскільки Істина полягала в тому, що кожна душа охоплена Універсалом, і ступінь притоку через люблячу діяльність Батька в її життя цілком залежить від сприйнятливості індивіда. Я зрозумів, що людям терміново потрібно було почути те, про що я щойно дізнався. Їм потрібно було повністю побачити й зрозуміти наміри, мету та потенціал Любові, яка була самою суттю їхнього буття.

Через брак віри вони можуть відкинути люблячу діяльність Батька як виклики, що викликають біль, і назавжди здатися невдачі. Тепер я бачив більш чітко, хоча мене було послано пробуджувати людей до всіх можливостей саморозвитку, процвітання та досягнення радості та щастя, від них залежало прокинутися та скористатися тим, що їм було запропоновано. Пам'ятаю, це натхнення тривало всю ніч, а вранці я прокинувся, відчуваючи себе живим, як ніколи. Повідомлення було роз'яснено для мене. Я ще ясніше побачив реальність Батька і знав, що можу вийти того дня, щоб зустріти натовп, щоб передати їм Силу і Життя того, чого мене навчили. Коли я спускався з печери, я підійшов до великої скелі, яка височіла над крутою скелею. Коли я сів, я міг дивитися на місто, яке ми збиралися відвідати цього дня. Я відчував, що процес вдосконалення, цей імпульс, який робить Батька цілісним, виникне через мене, і я прагнув поділитися ним з іншими до того, як проблеми повсякденного життя заглушили його, і він втратив свою силу та стимул у моїй людській свідомості. Мої учні приєдналися до мене невдовзі, коли я увійшов до міста, промовляючи до людей і скеровуючи натовп рухатися до похилого поля за будинками. Стоячи на великому камені посеред них, я почав говорити. Я виявив, що пристрасть і радість, бажання, туга і переконання спонтанно вилилися в слова, які я сказав. «Ви глибоко засмучені та втомлені, ваші завдання обтяжують вас більше, коли ви старієте. Ваші шлунки часто порожні, ваш одяг розірваний. Інші способи використання викликають у вас гнів, і ви відчуваєте, що немає кінця вашим нещастям і стражданням вашого духу.

Але це не правда про ваше існування. Наміри вашого життя були б зовсім іншими, якби ви могли бачити далі своїх почуттів. Якби ви лише змогли підняти свій розум, щоб зв'язатися з Батьком у кожному з вас, ви могли б побачити й знати, яким має бути стан вашого існування. Ви зрозумієте, що ви створені, щоб насолоджуватися достатком, захистом, міцним здоров'ям і щастям, але оскільки ви щодня живете в страху перед добром і злом і вірите, що ви очікуєте цього більше, ніж віра в Батька, який є надлишковим Життям і Любов'ю всередині вас, що забезпечує Вас усім необхідним для Вашого здоров'я та гарного самопочуття. Саме ваш страшний досвід добра і зла ви притягуєте у своє життя і свої тіла. Ваша віра в добро і зло затемнює, засліплює все, що Батько приготував для вас, однак, якщо ви

просто хочете вірити в Батьківську любов, не судіть своє сьогодні, очікуйте, що ваше завтра буде таким, як ви пережили в минулому .минуле, і, таким чином, зло вашого вчора постійно повторюється в майбутньому. Ви поневолені своїми спогадами і своєю постійною вірою в те, що те, що сталося в минулому, повинно повертатися знову і знову, щоб терпіти і завдавати вам болю. Вам не потрібно зцілювати своє тіло або намагатися покращити своє життя. Ви повинні вилікувати свої переконання. Я сказав вам, що під сонцем немає нічого твердого. Якщо ви можете вилікувати свої переконання, узгодьте свої переконання зі справжнім наміром Отця щодо вас. Помилкові переконання, які керують вашим тілом і життям, розвіються, як туман перед сонцем. Кожна ваша обставина негайно повертатиметься до Божественного наміру, який стоїть за всім творінням.

Ви побачите, що для кожної труднощі, для будь-якої нестачі завжди є засіб, щоб покласти край труднощам, завжди є чим наповнити ваш кошик, щоб задовольнити потреби. «Як ви думаєте, що відбувається, коли до мене приходять хворі, і я кладу на них руки?» «Я думаю про хворобу?» «Мені цікаво, чи вилікується людина?» «Я боюся, що Отець спить або так далеко, що не чує мене?» «Нічого з цього, якби це були мої невіруючі думки, зцілення не було б». Коли хтось приходить до мене за зціленням, я одразу радію, бо знаю, що сила, якою є Батько, готова в мені й чекає зцілити, коли я прошу. Я дякую, бо знаю, що воля Отця – це здоров'я, а не хвороба, тому я молюся, щоб воля Отця виконувалася в хворих. Оскільки я видаляю віру в хворобу з тіла хворої людини, знаючи, що воля Батька щодо здоров'я проникає в його організм, тож зовнішність зміни хвороби стає реальністю здоров'я Батька, а тіло знову стає цілим. Хвороба - це не що інше, як падіння життєвих сил, зменшення Життя в ураженій частині. «Поверни життя Батьку до справжнього наміру і плану покажи тобі систему!» і вся система працюватиме нормально. Вам було сказано, що Бог посилає хвороби, чуми, голод і знищення нації, коли вони не дотримуються його законів. Вам було сказано, що ви самі покарані розгніваним Богом за гріхи, які ви скоїли. Що таке покарання, як не зло над добром? Кажу вам, що зло не від Бога. «Як Бог може бути в обох частинах?» «Добро і зло лише в твоїй свідомості сприймаються добром і злом. Ви тільки думаєте і відчуваєте це в своєму серці. Ці думки та почуття не мають нічого спільного з правдивим Богом, який є батьком у вас, що приносить усе добре. Якщо ви тільки так вірите, то ваша віра в добро і зло, добро і зло у вашому серці приносить вам хворобу. Ви насправді живете в Царстві Небесному, і Царство Небесне всередині вас, і вами керує Батько. Але оскільки ви вірите в кари Божі, ви вірите, що тільки жертви в храмі врятують вас. Ви вірите, що є спадкоємцями хвороб, бідності та нещастя. Ви створюєте своїм розумом саме те, чого не хочете. Не впадайте в депресію, радійте і будьте задоволені і знайте, що ті, хто відчуває провину, далеко не покарані та покинуті Богом, навіть якщо вони згрішили, справді благословенні. Людина, яка нічого не має, багата силою Отця. Якщо тільки ви слухаєте Його, довіряєте Йому і живете в Ньому, оскільки, коли ваші шлунки задоволені і ваші тіла знають комфорт, а ваш розум і серце спокійні, ви вірите, що у вас немає термінової або поточної потреби в Батькові. щоб воно могло бути активним у вас, щоб задовольнити ваші потреби».

«Ви вірите, що ваші власні думки та руки легко задовольняють ваші власні потреби, тому, коли ви говорите про Бога, ви можете говорити лише про те, що ви чули від інших. Ви самі не маєте прямого досвіду Бога. Подивіться на багатих, вони потонули, зв'язані, занурені у власні багатства. Вони встають вранці, займаються своїми повсякденними справами, нічого не знаючи про силу Отця в собі, вони думають лише про те, як збільшити своє багатство. Думки, що підтримують его, посилають накази, які обтяжують тих, хто їм служить. Вони живуть своїм життям за власним вибором. Тому, оскільки вони черпають своє обмежене життя лише з власного обмеженого мислення, що виникає з їхніх тілесних розумів і сердець, вони хворіють і відчують стільки ж страждань, як і людина, яка нічого не має, вони не усвідомлюють, що вони лише напівживі. тому що вони не контактують з Джерелом Життя. Батько в них також ніколи не бачить, що велика частина добра, яка постала в їхньому житті, не є їхнім власним планом, а є сповненою любові роботою батька, який прихований у них».

«Релігійні лідери почуваються комфортно у власному комфорті на владних посадах, їм не потрібно нічого, крім власного фізичного задоволення, тому що вони не мають особистого знання про Бога. Їм доводиться читати зі своїх священних книг слова, сказані святими людьми тисячу років тому, і розповідати людям, що, на їхню думку, вони означають, але все, що вони говорять, походить від їхніх власних маленьких розумів, які ув'язнені в комфорті свого життя, зануреного в очікування. про те, що вони будуть їсти і пити, і що вони будуть одягати, щоб справити враження на людей, вони нічого не знають про натхнення, яке породило слова, сказані пророками стільки століть тому, і вони не знають, чи справді ці слова є тими, які вам потрібні, почуйте в цю мить, оскільки часи змінюються».

«Повірте мені, багаті люди та релігійні лідери сильні в земних речах і не хочуть залишати все, що дає їм безпеку і що змушує їх підтримувати свої традиції та обряди. Будь-яке відхилення похитне основи їхніх переконань і, отже, життя. Таким чином вони будують психічний захист від впливу влади Батька. Вони теж хворіють по-своєму. Вони знають нещастя, як ті, хто не має земної втіхи. Немає різниці між тими, хто має мало в житті, і тими, хто має все, оскільки багаті та бідні однаково хворіють, наживають ворогів і опиняються самотніми, але той величезний потенціал, який ви отримаєте, є порівняно з тим, що релігійні та багаті ніколи не могли б сподіватися отримати здоров'я, щастя, товариство та успіх на обраних вами життєвих шляхах, і коли все буде досягнуто, ви знатимете, що можливості, здібності, натхнення – все це прийшло від Отця всередині вас, тому що Ви знаєте що ви ніколи б не зробили таких речей, якби Я не послав їх до Батька всередині вас, щоб допомогти вам використати всі ваші таланти, щоб покласти багато їжі у ваші комори та одягу на ваші спini та щастя та гарного життя для ваших дітей . Усе це Батько зробив би, якби тільки його попросили і повірили, і якби ви знали, якби ви завжди пам'ятали, що це природа Батька, створювати, а потім рясно забезпечувати все своє Творіння, як і ви, ви б не навмисно позбавляли своїх дітей того, що їм потрібно, тож ваш Батько ніколи навмисно не позбавлятиме вас усього, що вам потрібно для щасливого життя. Якщо ви бідні, це тому, що ви ще не зрозуміли природи Батька, а також не зрозуміли, що ви повинні працювати з Батьком, щоб задовольнити власні потреби. Ви повинні негайно скористатися божественними можливостями, які надаються вам, щоб

допомогти нам рухатися вперед. Якби ми могли й змусили вас побачити й повірити, що коли ви нарікаєте, ваш сум відомий Отцю. З часом ваше горе змінилося б на радість, якби ви лише звернулися до Батька і спостерігали, що робить для вас робота люблячого Батька. Ви знайдете комфорт понад усе, що можливо. Ви блаженні, коли ви голодні і коли ви відчуваєте спрагу, тому що Отець знає ваші потреби. Незабаром ці потреби будуть задоволені, і ви перестанете нарікати або почнете молитися Отцю і просити, вірячи, що отримаєте». «Як ви можете вірити, що для того, щоб поїсти і бути добре одягненим, ви повинні спочатку піти до храму, щоб принести жертву Отцеві, спаливши власних живих істот Отця, щоб компенсувати свої гріхи?», «Хіба ви не бачите, що живі істоти, яких ви спалюєте "Вони створені, щоб насолоджуватися життям так само, як ви створені, щоб насолоджуватися життям?" Вони були створені, щоб бути благословенням і благословенні на Землі так само, як ви були створені, щоб бути благословенням і бути благословенними, оскільки це природа люблячого Батька, який відкривається у своєму творінні.

Якщо ви можете пам'ятати, що те, у що ви дійсно вірите, те й отримуєте, «Хіба ви не бачите, що ця єврейська віра в жертвопринесення живих істот у храмі приносить вам лише страждання?» Вірте в покарання і покарання ви отримаєте. Вірте у вбивство та руйнування як у правильний шлях до Бога, і це те, що ви відчуєте, вбивство та руйнування. Якщо ти голодний і спраглий, це тому, що ти повертаєшся спиною до Батька в собі, дозволяючи страшні думки, тривоги та почуття безнадії. Ви створюєте ті самі умови, яких не хочете. Виправтеся. Ви робите всі ці погані речі самі собі, тому ви ще більше благословенні, коли ви голодуєте і спрагнете добра і налагодження контакту з вашим Батьком, який є всередині вас, тому що тоді ви, безсумнівно, будете задоволені до 100 разів. Блаженні ви, коли на вас нападуть і пограбують, тому що ви побачите, як Бог діє, коли ви стоїте на місці в цілковитій довірі, і ви побачите визволення. Щасливі ви, коли ви заплутані в конфліктах, але все ж можете бути співчутливими до своїх сусідів і бути примирником. Ви носите у своєму серці любов, яка походить від Батька, і ви справді є дітьми Батька. Щасливі ви, коли вас сильно образили, ви можете прощати і бути милосердними, утримуючись від пошуку справедливості чи засобів переслідування того, хто вас образив, ви ставите себе в безпосередній гармонії з любов'ю, яка діє всередині вас і в тому ж самому так ти отримаєш милість у часи лиха. Найблаженнішими з усіх є чисті серцем, тому що вони звільнені від усякого гніву, ненависті, образи та недоброзичливості й стоять перед світом як видима любов. Вони знатимуть Реальність, яка називається Богом, і вони знатимуть, що Реальністю є Батько всередині них. «Як я можу допомогти вам дізнатися цю велику істину?» «Як я можу допомогти вам побачити реальність Царства Небесного, Царства Божого?» «Вам не обов'язково дивитися на небо, бо там ви не так чітко побачите діяльність Отця, яка, безсумнівно, має зміцнити вашу віру. Саме тут протягом століть люди робили велику помилку, заглядаючи всередину своїх мрій у своїй уяві, створюючи собі Єгову, якого не існує». «Ви не знайдете Отця десь на небі над собою, Отець не в якомусь конкретному місці, а скрізь, навколо вас і в усьому. Ви можете побачити чудову діяльність Батька. Подивіться навколо себе на те, що росте: пшеницю, траву, квіти, дерева та птахів, і в кожній живій істоті ви побачите чудову та таємничу роботу Батька в безперервній діяльності.

Саме тут Батько повністю контролює. Ви можете бачити, що є закон і досконалий порядок, ріст, розвиток і в кінці є жнива, які благословляють і людину, і тварин, і птахів. Уявіть собі, як людина, зоравши своє поле, розсипає насіння над землею і засипає її, збирає інструменти і повертається додому щасливий, що врешті-решт, коли випаде дощ, буде їжа, щоб нагодувати людей. Діти протягом багатьох днів. Ви засинаєте і прокидаєтеся, не маючи більше нічого робити з урожаєм, але коли ви відвідаєте знову, то пізніше побачите зелені колоски, що виходять із землі, ви знову побачите стебла та листя, а пізніше ви побачите формування насіння, і одного дня ви побачите, що зерно стало густим і золотистим і готове до збирання. Пшениця виростає чудово, чого він не може пояснити. "Це магія?" "Ні". «Це робота Батька. Сила — це люблячий інтелект, поширений у всьому всесвіті, який надихає та дихає через роботу. Саме діяльність Батька представляє розумне життя. Моделюйте власні плани та життєвий досвід. І «яке життя Батько планує і виконує у ваших думках, якщо хтось турбує нас і завдає вам шкоди?» «Ви мститеся тим чи іншим способом?» «Ви думаєте, що якщо хтось бере ваше око, ви просите око у свого опонента?» «Чи вірите ви, що той, хто вбиває, має бути вбитий як покарання та нагорода?» «Ти думаєш, той, хто краде у нас, повинен за це заплатити?» «Нехай той, хто забере нашу дружину, буде побитий камінням разом із вашою?» «Чи вірите ви, що за кожне зло, яке трапляється у вашому житті, потрібно заплатити?» Оскільки людській природі властиво завдавати шкоди іншим, і нас навчили мстити, наше життя є безперервною сценою війни, війни вдома між чоловіками, дружинами, дітьми та сусідами. Між публічними людьми і між народами. Ваш Батько не знає про цю війну у вашому житті, але Він знає напругу у ваших розумах і тілах, яка виникає через цю війну, але Він не може зробити нічого, щоб полегшити біль, доки ви самі не припините війну. Ви самі повинні припинити боротьбу і жити в мирі в сім'ях, серед сусідів, серед бізнесменів, серед громадських осіб і між країнами; тільки таким чином любляча робота Отця може здійснюватися у ваших розумах і серцях, тілах і життях. Лише тоді ви зможете розпізнати і побачити сповнену любові роботу, яку Батько виконує у вас і для вас.

Пам'ятайте також про великий закон: «Ти пожнеш саме те, що посієш». Ви не можете збирати фіги з соусів, ні виноград з колючок, ні жати пшеницю з бур'янів. Подумайте над цим і зрозумійте цю притчу, тому що вона дуже важлива для вас не тільки сьогодні, але й у всі ваші дні та роки, навіть у вічності, тому, якщо ви хочете змінити своє життя, змініть свої думки, змініть свої слова, які виникають. Виходячи з цих думок, змініть свої дії, які впливають з цих думок. Те, що у вас у голові, породить усі ваші переживання, ваші хвороби, вашу бідність, нещастя та безнадійність».

Один чоловік крикнув мені: «Скажи нам, Учителю, як ми в мирі з нашими сусідами, коли вони самі не живуть у мирі з нами!» Я сказав йому, посміхаючись: «Коли ваш сусід приходиться до вас і каже вам, що йому потрібно трохи помандрувати і що він не хоче йти сам і просить вас супроводжувати його, що ви робите?» Чоловік засміявся та відповів: «Якби мій сусід хотів відвести мене від діяльності, якою я займався, я б не був радий і сказав би йому знайти когось іншого, тому що я зайнятий» і «Як би почувався ваш сусід?» Я запитав, чоловік уже не сміявся. Він не відповів. Інший відповів: «Я б образив його і сказав би, щоб він попросив когось іншого про допомогу».

Я сказав людям: «Ви відповіли правильно, і «як він почуватиметься?» вказуючи на чоловіка, який заговорив першим і посміхався йому. Жінка перекричала сміх «Він скаже кожному, кого зустріне, що який у вас егоїстичний, нещасний сусід, можливо, він захоче вам якимось образити». Почулися вигуки згоди, і я кивнув: «Ти забув, що твій сусід одного разу попросив тебе пройти з ним милю чи дві, а він відмовився?» «Ви не побачите, як у вашому житті діє закон жнив і посіву. Він привів її в рух, відмовившись пройти милю з її сусідкою, і тепер пожинає її ставлення та дії». «Навіщо злитися, коли він сам створив ситуацію?»

Люди сміялися, схиляли голови і розмовляли між собою. Вони ніколи раніше не чули такого розуміння людської поведінки. Тут було абсолютно нове вчення, я сказав: «Я раджу тобі: коли твій сусід прийде з проханням пройти милю з ним або щось інше, що змусить його почуватися комфортніше чи щасливішим, спочатку подумай про те, чого б ти хотів, щоб він зробив зробити для вас.» , якщо ви також мали потребу.» Як би ви хотіли, щоб я відповів на ваш запит?»

У натовпі пройшов гомін, і я бачив, що вони зрозуміли, що я їм говорю. Фактично, «якщо наш сусід попросить вас супроводжувати його одну милю, зробіть це з радістю і будьте готові супроводжувати його дві милі, якщо це необхідно. Коли ви відмовляєте людям, ви цього не усвідомлюєте, але ви напружуєте свій розум і своє тіло, щоб захистити себе від необхідності робити те, чого ви не хочете робити», «Ви напружуєте свій розум і тіло, і Батько також залишається напруженим, і це не може виконувати свою любовну роботу всередині вас, і через цю напругу виникає хвороба».

“Знову ж таки, ви можете зустріти когось, хто дуже потребує. Що він холодний або сумний. Він може попросити твоє пальто, не прохось граціозно».

Дехто сміявся. Вони знали, що так і зроблять: «Нічого, дайте йому пальто, а якщо дуже холодно, то й туніку, і радійте в дорозі!», — просив нас недовірливий голос. Я засміявся і сказав: «Так, мій друже, спочатку радій тому, що ти мав пальто й туніку, а потім радій, бо ти розумієш, що тепер, коли тобі бракує пальта й туніки, твій Батько в тобі незабаром відновить пальто й туніку. туніку в якийсь дивовижний спосіб, але якщо ви дасте йому пальто та туніку, а потім продовжите ходити зі скаргами: «Тепер чому я це зробив?» «Я був дурним, тепер мені буде холодно замість нього та «Людей». буде сміятися з мене, тому що я віддав своє пальто і туніку і залишився ні з чим, і що моя дружина скаже, коли я прийду додому?»

Люди схиляли голови, сміючись, насолоджуючись образом людини, яка віддає свій плащ і туніку, а потім згадує, яку дурницю він зробив із собою. Я знав, що вони часто позбавляли себе, щоб допомогти іншим, а потім шкодували про свою щедрість. Я трохи почекав, а потім голосно закричав! щоб привернути повну увагу всіх: «Але хіба я не казав тобі, що ти пожнеш те, що посієш?» Хіба я не сказав вам дуже чітко, що ваші думки, слова та дії створюють ваші майбутні обставини? Отже, що ви хочете посіяти, щоб пожати після того, як віддали пальто й туніку незнайомцю? бути відновленим чи ви хочете залишитися без пальта й туніка на довгий-довгий час?», тому що ось що станеться, якщо ти продовжиш свій шлях сердитий

або засмучений через те, що віддав це пальто та туніку». Ваші слова та дії запечатають і стануть твердими, як камінь, бідність, яку ви спричините, віддавши пальто та туніку. Люди більше не посміхалися, мовчали й уважно слухали. «Спочатку запам'ятай!» «Чини з іншими так, як хочеш, щоб чинили з тобою!» Тоді у ваших розумах і серцях буде мир і задоволення, і Батько зможе виконувати Свою люблячу роботу у ваших тілах, розумах і серцях. Віддавайте життя щедро і радійте, що у вас є дари, які ви можете роздати тим, хто цього потребує, тому що, по-друге, ваші дари повертаються до вас у спосіб, який є найбільш потрібним: із щасливим серцем». Віддавайте з упевненістю та з усвідомленням того, що там, де у вашому житті бракувало, бракував і Батько, Його любляча праця була надлишком у вас і для вас. Нічого не роби з важким серцем, тому що важке серце - це те, що ти будеш мати. Віддавайте все з радісним настроєм і нехай все у вашому житті приносить лише радість духовного просвітлення». Один чоловік прокоментував: «Це суперечить природі людини. Природно хвилюватися про майбутнє. Одяг дорогий. Їжу знайти нелегко. Життя — це постійна боротьба». Я відповів йому сильним голосом, тому що я просто сказав те, що думала більшість слухачів: «А хіба ти точно не знаєш, що завтра ти будеш боротися за життя?» Хіба ви не знаєте, чи завтра у вас не буде чудової роботи чи будь-якої іншої чудової речі, яка може з вами трапитися? Ви цього не знаєте, але ви переконуєтеся, що у вашому житті немає чудової роботи чи будь-якої іншої чудової можливості, тому що ви створюєте обставини свого завтра». Розлютився. «Я», «Оскільки я це роблю, я не можу вам це пояснити». Я повернувся до людей, сміючись. «Скажи мені, як цей чоловік тут, перед червоною тунікою, створив свої ранки». У натовпі запала тиша, потім молодий чоловік Марко крикнув мені «Я знаю, сказав він, що мені буде важко купити їжу та одяг». Ви сказали нам: «Ми отримуємо те, що ми думаємо і говоримо». «Це правильно, — сказав я, — ти розумний хлопець, ти розумієш». «Будьте обережні, не бажайте собі того, чого не хочете». «І я буду радий, щоб ви будь моїм учнем, коли станеш старшим, якщо тобі дозволять батьки». Хтось сміявся, а хтось ні. Я бачив, що вони не вірять жодному моєму слову. «Ніколи ви не ввійдете в Царство Небесне засмученими. Якщо вам сьогодні погано, тому що ви скаржитесь, вам стане легше. Якщо ви скаржитесь, ваші сльози зроблять ваш день щасливішим, а якщо ви хвилюєтесь, це для вашого завтра. Ви навантажуюте свої ранки смутком і втому ще до того, як досягнете їх, тому що робити те, що добре, принесе нам користь». Чи страждання коли-небудь приносили вам щось добре? Ніби ви могли стати вищими, страждаючи через те, що ви малий. Ні, не зациклюйтеся на тому, чого у вас немає, залишайтеся на тому, що може бути вашим, якщо ви повернетесь. Отця, який є всередині вас, і просіть із досконалою вірою, вірячи, що ви отримаєте, і я кажу вам, не боячись суперечити, що ви отримаєте, але ви повинні просити добре, вірячи. Ви нічого не отримаєте, якщо, коли просите, запитуєте себе, чи Він почув вас, чи Отець забажає дати вам те, чого ви хочете. Це людський спосіб давати, але не спосіб Батька, який дає рясно і задовольняє ваші потреби. Батько завжди виливає на вас свої дари: рясну їжу, одяг, дім, друзів, доки у вас чисте серце й розум і доки ви постійно довіряєте Батькові, як своїй підтримці від миті до миті.

«Если ты молишься и не получаешь, ни на мгновение не думай, что это потому, что нет Отца или что Отец не слушает тебя, а лучше спроси себя: что в тебе есть такого, что мешает любящее дело Отца совершаться в тебе, и для тебя?» «Если вы пойдете к алтарю помолиться или принести дар и по дороге вспомните, что вы с кем-то поссорились, обернитесь и подойдите к этому человеку, чтобы помириться с ним. Затем, когда вы приближаетесь к Отцу в молитве. У тебя будет чистый и непорочный ум, и ты будешь услышан Отцом. Отец сможет ответить, дав все, что вам нужно, в мире и спокойствии вашего существа. Если вы все еще не можете поверить, что Отец заботится о своем Творении, посмотрите вокруг себя на сияющие полевые цветы: «Как они прекрасны. Подумайте о блестящей Мысли, создавшей ее красоту, где вы найдете цвета, видимые в лепестках, со всей ее мудростью». «Соломон не мог сшить для себя такие красивые одежды. Посмотрите, как цветы привлекают пчел, а пчелы помогают привлечь семена следующих сезонов, чтобы создать ваш мир и дать вам пищу». «Почему вы не можете верить и доверять Отцу, когда мир вокруг вас спланирован, спроектирован и о нем так чудесно заботятся?» «Но помните, что эти живые растения и деревья, в отличие от человека, они не могут жаловаться на свою долю и видеть себя голодными и нагими, и таким образом они не отменяют работу, которую Отец совершает в них». «Это вы, с вашими постоянными жалобами и словами о том, чего вам не хватает, с вашей агрессией по отношению к другим, с вашей настойчивостью в ответных мерах, с вашей критикой и клеветой, систематически день за днём порождаете свою нехватку и свои болезни. Я рассказал вам все это, чтобы подготовить вас. Те из вас, кто болен и хочет вылечиться, не смогут вылечиться, если вы всем сердцем не поверите, что исцеление будет. Помните, что телесные болезни возникают от болезней ума, таких как плохое настроение, обида, гнев и ненависть». «Любовь Отца есть Источник всякого здоровья, поэтому все мысли и чувства, противоречащие любви Отчей, производят болезнь. Как все ваши беды и болезни начинаются в уме, так и добро творите, заботясь о ближнем так же, как и о себе. Благословляй ближнего твоего, когда возникнет спор, молись за него, когда он суров к тебе, ибо тогда ты созидаеть добро в своих умах и мыслях, и добрый будет урожай посева твоего. Мало того, вы приведете свой разум в гармонию и гармонию с Отцом, который внутри вас, который есть совершенная Любовь. При этих условиях Отец может совершать Свою совершенную любящую работу внутри вас». Когда я закончил говорить, люди приносили ко мне своих больных и по вере своей они исцелялись».

(Лист 3, описує більше вчень Христа та пояснює події, які передували його розп'яття та смерть. Він описує з хвилюючими подробицями свою останню вечерю зі своїми учнями. Коли він опинився самотнім духом, оскільки його учні до останнього моменту відмовлялися повірити що він буде розп'ятий. Його неодноразово неправильно розуміли, і він знову усвідомив, як мало він досяг у навчанні людей протягом трьох років місіонерської роботи. Він був радий піти